

841.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 września 1924 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13, 35 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) i w częściowej zmianie rozporządzeń: z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 285), z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) i z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Rejonowi hurtownicy tytoniowi na obszarze m. st. Warszawy, województw: warszawskiego, białostockiego łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, poleskiego, nowogródzkiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej obowiązani są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w wyznaczonych im państwowych magazynach wyrobów tytoniowych w ilościach, potrzebnych do należytego zaopatrzenia, przydzielonych do nich detalicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 2. W razie stwierdzenia przez organa kontroli skarbowej względnie odnośne urzędy i władze skarbowe, że rejonowy hurtownik tytoniowy nie pobiera z własnej winy ilości wyrobów tytoniowych, dostatecznych dla pokrycia zapotrzebowania detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych danego rejonu, karać będą kompetentne władze skarbowe odnośnego hurtownika po myśli art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).

§ 3. Ilości wyrobów tytoniowych, jakie hurtownicy tytoniowi mogą zatrzymywać dla własnych detalicznych sprzedaży (sklepów tytoniowych) przy hurtowniach, ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 4. Wyroby tytoniowe, wypuszczone w obieg handlowy przez byłe koncesjonowane fabryki wyrobów tytoniowych i zaopatrzone w opaski, stwierdzające uiszczenie od tych wyrobów zysku monopolowego, dopuszczone są do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej do dnia 30 listopada 1924 r.

Zapasy tych wyrobów, znajdujące się u sprzedawców wyrobów tytoniowych, winny być w powyższym terminie rozsprzedane po cenie taryfowej, ustanowionej w rozporządzeniu z dnia 27 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137, poz. 1150).

Z dniem 1 grudnia 1924 r. powyższe wyroby tracą charakter wyrobów tytoniowych, dopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej w rozumieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).

Sprzedaż i nabywanie tych wyrobów po dniu 30 listopada 1924 r. karane będą po myśli postanowień art. 33 względnie 34 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).

§ 5. Jako najwyższą normę wyrobów tytoniowych, jaka znajdować się może w posiadaniu osób prywatnych, ustanawia się 3.000 sztuk papierosów albo 3 kg. tytoniu krajanego lub machorki, albo 300 sztuk cygar lub cygaretek, albo 1 kg. 200 gr. tabaki do zażywania, albo 3 kg. tytoniu do żucia.

Przy posiadaniu kilku rodzajów wyrobów tytoniowych ustala się stosunek: 10 sztuk papierosów równa się: a) 10 gr. tytoniu krajanego, machorki lub tytoniu do żucia, b) 1 cygaru lub cygaretki, c) 4 gr. tabaki.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*
